

[Himmelstrup.]

Former for indirekte Beskatning, som vi aldrig har kendt tidligere her i Danmark, medens det under de Forhold, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen henviser til, vistnok altid kun har drejet sig om gammelkendte Ting.

Naa, men nu er det jo lykkeligt overstaaet, og nu er der ingen Grund til at tale mere om det, og jeg vender mig dernæst til de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gjorde til mig ogsaa i Anledning af en Udtalelse i vor Betænkning. Det ærede Medlem bebrejdede os, at vi havde anvendt et lidt stærkt Udtryk om Regeringen, nemlig at den havde ladet haant om de gode Raad, som vi havde givet Regeringen. Saadan staar der jo slet ikke i vor Betænkning. Der er Tale om visse Synspunkter, som vi har fremholdt. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse have Lov til at citere, hvad der er skrevet, saa kunde jeg godt lide at spørge det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, om han virkelig mener, at der er noget reelt at indvende mod denne Formulering. Vi skriver følgende:

„Hele det nu bestaaende økonomiske og finansielle Grundlag for dansk Statshusholdning er fastlagt af Regeringen og paa dens Ansvar alene, idet den ansvarlige Regering i sin Politik har ladet haant om de Synspunkter, der er fremkommet fra Oppositionens Side baade i lovgivningsmæssig og i administrativ Henseende.“

Dette er dog virkelig saa sandt, saa sandt. Jeg tror ikke engang, at et radikalt Medlem kan benægte Rigtigheden heraf. Vi har gennem den 10-aarige Periode fremført vore økonomiske Synspunkter over for den høje Regering, men vi har saa sandelig ikke haft Succes med dem. Regeringen har i Virkeligheden afvist dem, og denne Afvisning beviser, at det Ønske om Samarbejde og Imødekommenhed, som den høje Regering altid har reklameret med, aldrig har været af andet end formel Karakter. Det foregaar jo almindeligvis paa den Maade, at Regeringen fremviser en vis Forhandlingsvillighed og siger: Vi kan godt snakke om Sagerne! men naar det er kommet til et vist Tidspunkt, sker der ikke andet, end at de siger: Saa, nu maa denne Snak høre op, vi har jo vort Flertal, saa at vi kan gennemføre Sagen, som vi selv ønsker det. Den Forhandlingsvillighed og den Maade at forhandle med Oppositionspartierne paa har vi været ude for gentagne Gange i Finansudvalget.

Dernæst vil jeg pege paa, at saavel

det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen som ogsaa den højtærede Finansminister havde meget travlt med at faa koblet det Skattebeløb, som denne Beskatningslov skal indbringe, disse 85 Mill. Kr., til den kommende Landbrugsordning.

Jeg maa bestemt afvise dette. Det strider jo ogsaa mod den Fremstilling, den højtærede Statsminister gav i sin Tale i Gaar. Jeg tillod mig at citere før, at den højtærede Statsminister fremhævede, at det, som disse Skatter skal bruges til, er helt andre Ting end Udgifterne ved en kommende Landbrugsordning. Jeg har endnu aldrig kendt en Situation, hvor man har været saa ivrig for at skaffe Dækning for kommende Krav, at man har skaffet Dækning, før de paagældende Udgiftslove var blevet gennemført. Det har aldrig været Tilfældet. Derfor maa jeg bestemt fastholde, at de Beløb, der er Tale om at fremskaffe ved denne Beskatningslov, ingen som helst Forbindelse har med den kommende Landbrugsordning. De Midler, som skal fremskaffes til Dækning deraf, maa man søge at fremskaffe paa anden Maade.

Naar mit Parti ikke har villet gaa med til dette Forslag, skyldes det ikke Mangel paa Mod, som den højtærede Finansminister udtrykte det. Begrundelsen er den simple, at Forslaget i sig selv som Helhed ikke tiltaler os, ligesom ogsaa Beløbene skal anvendes til Ting, som vi ikke har Sympati for, og videre er Begrundelsen den, at selve Lovens Gennemførelse er Led i Regeringens almindelige økonomiske Politik, som aldrig har været vor, og som vi ikke har sympatiseret med. Dette er Grundene til, at vi ikke kan stemme for Forslaget.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Himmelstrup om, at der er den allernøjeste Forbindelse mellem det Forslag, der her foreligger, og den Landbrugsordning, som forestaar. Da jeg gjorde Rede for den finansielle Situation, har jeg ganske rigtigt nævnt et Beløb paa 225 Millioner som omfattende dels de militære Beredskabsudgifter, dels Tjenestemandsudgifter og en Række andre Udgifter, forarsaget af Prisstigningerne. Men derudover er der i den Plan, som nu er lagt for Finanserne for den kommende Tid, regnet med et Beløb paa 70—75 Mill. Kr. for Aaret 1940—41 til Landbruget og til Dækning af de allerede afholdte Udgifter til et Beløb af 30 Mill. Kr. Derved kommer man op paa et Beløb af 300 Mill. Kr. eller mere. Der er nu stillet Forslag om at skaffe Dækning ud over de direkte Skatter for 7